

Միջայելա Կիլկինս
(Հիմնված է իրական պատմության վրա)

Այս պատմությունը տեղի է ունեցել ԱՄՆ-ում:

Ահարոնը երգում էր «Աստծո զավակն եմ» երգը Երեխաների միության խորհուրդում և Բեմերում: Քննարկողները վատ էր լսում, բայց նա սիրում էր երգել: Եվ շուտով նրանք երգելու էին Երեխաների միության ծրագրում: Ընդամենը մեկ ամիս էր մնացել:

Երբ երգեցողության ժամն ավարտվեց, քույր Ջոնսը հայտարարեց. «Մեր Երեխաների միության դաշնակահարը շուտով կտեղափոխվի: Մենք կցանկանայինք, որ ձեզանից ոմանք դաշնամուր նվագեն Երեխաների խմբի համար: Ձեզանից որևէ մեկը կցանկանա՞ մեկ կամ երկու երգ նվագել»:

ՔԵՄԵՐՈՆ դաշնակահարը

Քննարկողները չգիտեին ինչպես նվագել, բայց նա ցանկանում էր օգնել:

Քննարկողները բարձրացրեց ձեռքը: Լա ցանկանում էր օգնել ծրագրին:

Քույր Ջոնսը գրեց երեխաների անունները, որոնք ցանկանում էին օգնել: Էմմա: Բեն: Եվ Քննարկողը: Ես չգիտեմ, որ դու կարողանում ես նվագել»: Լա ժպտաց:

Քննարկողները նախկինում երբևէ նվագել չէր սովորել, բայց նա սիրում էր երգել հորինել տատիկի տան դաշնամուրով:

«Ես դեռ լավ չեմ նվագում», - ասաց նա: «Բայց կարծում եմ՝ կարող եմ, եթե պարապեմ»:

«Ընդհանրապես ծառայելու պատրաստակամության համար», - ասաց քույր Ջոնսը: Լա յուրաքանչյուր երեխայի

տվեց երկու երգ նվագելու համար:

Քննարկողները կարծես, ցանկանում էր սուրբ միջանցքով: Լա միշտ ցանկացել է սովորել, և հիմա պատրաստվում էր:

«Դու ոգևորված ես: Երեխաների միությունում ինչ-որ բան պատահել է»: Մայրիկը հարցրեց, թե երբ են նրանք մեքենա նստել եկելուց հետո:

Քննարկողները քննարկեցին: «Ես պատրաստվում եմ դաշնամուր նվագել Երեխաների միություն ծրագրի համար»:

«Ինձ դուր է գալիս, որ ուզում ես օգնել», - ասաց մայրիկը: «Բայց դու այնքան լավ չես նվագում, որ ծրագրին աջակցես»:

Քննարկողները ուղիղ ասեցին: «Ես կարող եմ սովորել: Ես տքնաջան կպարապեմ: Ես կարող եմ օգտագործել տատիկի դաշնամուրը»:

«Այդ դեպքում ավելի լավ է սկսենք», - ասաց մայրիկը:

Մայրիկը օգնեց Քննարկողին դաշնամուրի ուսուցիչ գտնել: Ուսուցիչը ցույց տվեց նրան «Կուզեմ տեսնել տաճարը» և «Հիսուս Քրիստոսի եկելուց հետո» երգերը նվագելու պարզ եղանակներ:

Քննարկողները հաճախակի էր պարապում տատիկի տանը: Լա կորից ու կորից պարապում էր երգերի յուրաքանչյուր տողը: Լա շատ սխալներ էր թույլ տալիս, բայց շարունակում էր փորձել: Վերջապես նա կարողացավ երկու երգերն էլ նվագել:

Շուտով եկավ Երեխաների միության ծրագրի ժամանակը: «Ինչպե՞ս ես», - հարցրեց մայրիկը:

Քննարկողները ամուր գրկեց դաշնամուրի գիրքը: «Նյարդային: Բայց նաև ոգևորված»:

Երբ Քննարկողները նվագելու հերթը հասավ, նրա ձեռքերը մի փոքր դողացին: *Երկնային Հայր, խնդրում եմ, օգնիր ինձ*, - նա աղոթեց մտքում: Լա խորը շունչ

քաշեց: Չնոտ նա նվագեց այնքան լավ, որքան կարող էր: Մյուս երեխաները երգում էին:

Երգի վերջում նա ժպտաց: Շատ զվարճալի էր: Լա գիտեր, որ Մուրթ Հոգին օգնում էր իրեն:

Այժմ, մի երգ էր նվագելուց հետո, Քննարկողները իրեն ավելի վստահ էր զգում: Լա սկսեց երկրորդ երգը: Նրա մատները շարժվեցին ստեղծերի վրայով ճիշտ այնպես, ինչպես պարապել էր:

Այդ երգը Քննարկողները սիրելիս էր: Նվագելիս նա մտածում էր խոսքերի մասին: «Ես հավատում եմ

Ի՞նչ հմտություն կկամենայիք սովորել:

Փրկչին՝ Հիսուս Քրիստոսին: «Ես կփառաբանեմ նրա անունը»: Քննարկողները շատ էր աշխատել՝ ծրագրի երգերը սովորելու համար:

Միգուցե դաշնամուր նվագելը իմ վկայությանը կիսվելու ձևերից մեկն է, - մտածեց Քննարկողները:

Ծրագրից հետո մայրիկը ամուր գրկեց Քննարկողին: «Ինչպե՞ս էր», - հարցրեց նա:

«Մկզբում կարդայնականում էի, բայց զվարճալի էր», - ասաց Քննարկողները: Լա ցանկանում էր շարունակել պարապել և ավելի շատ երգեր սովորել: ●